చివరి మనిషి

రమణజీవి

జామై ఉస్మానియా

మిట్టమధ్యాహ్నపు ఎండ కరకరలాడుతోంది. స్కూల్ కాంపౌండ్ గోడమీద నలుగురు పిల్లలు నిలబడి – ఇద్దరు మగపిల్లలు, ఇద్దరు ఆడపిల్లలు – వచ్చేపోయేవాళ్ళను

"అంకుల్... ప్లీజ్.. బాల్ అంకుల్..." అని అడుగుతున్నారు.

ఎత్తుగా వున్న ఆ గోడ మీదినుంచి దూకి బాల్ తీసుకోవచ్చుగానీ మళ్లీ ఎక్కడం సాధ్యంకాదు. సుమారు ఫర్లాంగు చుట్టూ తిరిగి గేట్లోంచి లోపలికి పోవాల్సి వుంటుంది. అందుకే వాళ్లు పట్టువదలకుండా అరుస్తూనే వున్నారు.

చాలామందే నడుస్తున్నారు రోడ్డు వెంబడి. కానీ ఆ పిల్లల అరుపులు కొందరి చెవుల్లో దూరడమే లేదు. కొందరికి వినిపించినా పట్టించుకునే స్థిమితమూ, తీరికా లేదు. కొందరికి బిడియం! కొందరిలో తమ పిల్లలు కాదుగదా అనే నిర్లక్ష్య భావన.

రోడ్డు పక్కన పడివుంది బాల్ ఒంటరిగా!

మొదట్లో అభ్యర్థనపూర్వకంగా ప్రారంభమైన పిల్లల గొంతు పట్టుదలగా మారింది. కింద మాడుతున్న అరికాళ్లు. పైన సెగలు పొగలుగా కురుస్తున్న ఎండ. కాసేపటికి వాళ్ల కళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి. ఒకళ్ల మొహాలు ఒకళ్లు చూసుకున్నారు.

కిందికి దూకి బాల్‌ని తెచ్చుకుందామనే ఆలోచనని అందరూ ఒకేసారి ఎవరికివాళ్లే ఉపసంహరించుకున్నారు. ఎందుకివ్వరు? పట్టుదల ఇంకా ఇంకా చిక్కబడింది. వాళ్ల మనసుల్లోంచి చర్మంలోకి ఏదో పాకుతున్నట్టు అనిపించింది.

అది చర్మాన్ని కూడా దాటి విస్తరించేలా వుంది!

పిల్లలు ఎవరో స్టాచ్యూ చెప్పినట్టు కదలకుండా నిల్చుండిపోయారు. మాడిపోతున్న పిల్లల్లోంచి ఎండమావుల్లా అలలు అలలుగా కదులుతూ ఆవిరి లాంటిది ప్రపంచమంతా విస్తరించడం ప్రారంభించింది, కాంతి వేగంతో.

* * *

వాషింగ్టన్

రాత్రి ఒంటిగంట.

వైట్‌హౌస్ నుంచి అరుస్తున్న సైరన్‌తో ప్రెసిడెంట్ కాన్వాయ్ బయలుదేరింది. ఎక్కడి ట్రాఫిక్ అక్కడే కాన్వాయ్‌కి దారిస్తూ పక్కకి పోర్లి, స్తంభించిపోయింది.

పెయిన్ కిల్లర్స్‌కి కూడా లొంగని కడుపునొప్పితో లుంగలు తిరుగుతున్న ప్రెసిడెంట్. హాస్పిటల్ ఆవరణలో హడావిడిగా ఆగింది వాన్. స్ట్రెచర్‌ని మోస్తున్న అటెండర్లలో ఒకడు కడుపుపట్టుకుని కింద కూచుండిపోయాడు. బాడీగార్డ్స్ వచ్చి స్ట్రెచర్‌ని మోసుకుంటూ స్పెషల్ వార్డులోకి తీసుకెళ్లారు.

అప్పటికే ఓ పదహారుమంది స్పెషలిస్టులు వైట్ హౌస్‌లో తీసిన శాంపుల్స్ రిజల్ట్స్‌ని చూస్తున్నారు.

అన్నీ నార్మల్!

''బెటర్. ఒక్కసారి స్పెర్మ్ టెస్ట్ చెయ్యాలి'' అన్నాడు డాక్టర్ ఇర్వింగ్.

ఉరుకులు పరుగులు మీద స్పెర్మ్ కలక్షన్ మొదలయింది. కడుపునెప్పి కేసులు నాలుగు వందల దాకా ఆ హాస్పిటల్‌కి వచ్చాయని తెలిసి అందరూ ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయారు.

''సం వైరస్ ఇన్‌ఫెక్షన్ ప్రాబబిలీ''

''నగరాన్ని ఏదో కబళిస్తున్నట్టుంది''

''ఆల్‌ఖైదా పనయితే కాదుకదా''

''జీవరసాయన ఆయుధాలు...''

ఇట్లా రకరకాలుగా మాట్లాడుకుంటూ ప్రెసిడెంట్ స్పెర్మ్ రిజల్ట్‌కోసం ఎదురుచూస్తూ కూచున్నారు. అందులో కొందరు కూచున్నవాళ్లు కూచున్నట్టే కడుపులు పట్టుకుని మెలికలు తిరిగిపోసాగారు.

రిపోర్ట్ వచ్చింది!

వీర్యకణాలు మొత్తం ఒకేసారి మరణించినట్టు ధృవీకరించబడింది.

అప్పటికే ప్రపంచంలో నలభైశాతం మంది పురుషులు కడుపునొప్పితో బాధపడుతున్నట్టు బి.బి.సి. ప్రకటించింది. వార్తల మధ్యలోనే ఫ్లాష్‌న్యూస్ అని మరో ముప్పయి శాతం కూడా కడుపునెప్పివాతపడినట్టు చెబుతూ చెబుతూనే కడుపు పట్టుకుని ఉంగలు తిరిగి పడిపోయాడు న్యూస్‌రీడర్.

పది గంటలపాటు మాత్రమే వేధించింది ఆ కడుపునొప్పి.

ఎక్కడ చూసినా దీని గురించే చర్చ. ఇరాక్‌లో, ఆఫ్రికాలో, ఇండియాలో, అమెరికాలో, ఆస్ట్రేలియాలో... చివరికి దుర్గమారణ్యాలలోని ఆదిమజాతుల మధ్య కూడా.

వీర్యకణాలు ఎందుకు ఉన్నఫళంగా మరణించాయో ఎవ్వరికీ అంతుబట్టలేదు. జీవరసాయన శాస్త్రవేత్తలంతా తమ సర్వశక్తుల్నీ కేంద్రీకరించి ఈ రహస్యాన్ని ఛేదించే కార్యక్రమంలో మునిగిపోయారు.

వరల్డ్ సెంటర్ ఫర్ బయోసైన్సెస్

డేనిస్ చకచకా నడుచుకుంటూ వస్తున్నాడు. అతడి రాక అంతవరకు అయోమయంలో నిండివున్న వాతావరణాన్ని కాసింత ధైర్యంతో నింపింది. అక్కడున్న సైంటిస్టులంతా డేనిస్ గౌరవార్థం లేచి నిల్చున్నారు. డోర్ దగ్గర్నించే మాట్లాడుతూ వాళ్ల మధ్యనుంచి తన ఛాంబర్‌లోకి ప్రవేశించాడు.

''నో... నో... నో ఫార్మాలిటీస్...''

అందరూ అతణ్ణి అనుసరించారు ఆదుర్దాగా.

''సీ వెరీబాడ్. కొత్తగా తయారవుతున్న వీర్యంలో కూడా డెడ్‌సెల్సే ట్రేసవుతున్నాయి. ఫ్రెష్ టీనేజ్ పిల్లల్లోనూ సేమ్ కండిషన్. ఇంకో వింతల్లో వింతైన విషయం చెప్పనా...'' అందరివేపూ చూశాడు డేనిస్.

''... మనుషులకంటే ఏదో జబ్బు చేసి ఇట్లా అయ్యిందనుకోవచ్చు. కోల్డ్ స్టోర్స్‌లో స్పెర్మ్ కూడా డెడ్. అంటే ఏదో సంథింగ్ మనిషి స్పెర్మ్ మీద దాడి చేస్తోంది. హేపనింగ్ సంథింగ్ ఇంపాజిబుల్.. దిస్ మీన్స్...''

శాస్త్రవేత్తలంతా నోళ్లు వెళ్లబెట్టారు.

''...దిస్ మీన్స్ ఇక కొత్తగా మనుషులు ఈ భూమ్మీద పుట్టరు. ఇప్పుడు గర్భశత్రువులల్లే వున్న స్త్రీలే చిట్టచివరి తల్లులు. వాళ్లకు పుట్టే పిల్లే చిట్టచివరి మానవులు''.

రెండు అరచేతుల్నీ టేబుల్ మీద శబ్దమయ్యేలా చరిచాడు డేనిస్.

* * *

ఈ విచిత్రమైన జబ్బుకు ఎయిర్స్ అని నామకరణం చేశారు.

భూమ్మీద మొదటిసారి అన్ని దేశాల నాయకులూ కలిసి సమావేశమయ్యారు. తమ మధ్య వున్న నిజమైన లేక ప్రజల్ని మోసం చెయ్యడానికి ఏర్పరచుకున్న అన్ని విభేదాల్నీ పక్కనబెట్టి నిజాయితీగా చర్చించారు. మానవాళిని సవాలుచేస్తూ నిలువెత్తు మృత్యువులా నిలుచున్న ఎయిర్స్‌తో పోరాటానికి అందరూ కలసికట్టుగా నిలవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. డేనిస్ నాయకత్వంలో 'ఆపరేషన్ ఎయిర్స్'కు శ్రీకారం చుట్టబడింది. తమ సంపదల్ని ఇతర దేశాలకు పంచిపెట్టడానికి ప్రతిదేశమూ ఆయాచితంగానే ముందుకొచ్చింది.

ట్రాన్స్‌ప్లాంటేషన్ వంటి అత్యంత ఆధునిక పద్ధతులతోపాటు కుకున్, స్పాట్రస్, నయిచిమ్, బండాల్లీ, ఆక్యుపంచర్, కకుబా వంటి అత్యంత ప్రాచీన వైద్య విధానాల్ని కూడా పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు శాస్త్రవేత్తలు. ప్రభుత్వాల్లో ఉదారత పెరుగుతోంది రోజు రోజుకూ.

* * *

రాజంపేట

పార్వతమ్మ జీవితంలోని అపారమైన దుఃఖాన్నంతా ఎయిర్స్ చెరిపేసింది. ఎయిర్స్‌కు రెండు సంవత్సరాలకు ముందు ఆత్మహత్య చేసుకున్న రైతుల్లో ఆమె భర్త శంకరయ్య ఒకడు. ఆమెకు మొగుణ్ణి తల్చుకుని ఏడవడానికి కూడా తీరిక లేకపోయేది. పిల్లల ఆకలిని తీర్చడమెలా అనేదే ఆమె ప్రధాన సమస్యగా వుండేది. వొకపక్క గంజినీళ్లకు కూడా మొకంవాచి చస్తూంటే మరోపక్క చేబదుళ్లు ఇచ్చినవాళ్లు ఇంటిమీద పడేవాళ్లు.

'ఒక్క రెండేళ్లు ఓపికపట్టగూడదా అయ్యా' అనసుకుంది శంకరయ్య గురించి. ఎందుకంటే శంకరయ్య చనిపోయిన ఏడాదికే ఈ ఎయిర్స్ వచ్చింది. ఈ జబ్బొచ్చిన ఆర్నెల్లకు శాశ్వత గంజి కేంద్రాలు వెలిశాయి. ఎవరో మహానుభావులు బీదోళ్లకు డబ్బు పంపుతున్నారని చెప్పుకున్నారు అంతా.

నిజానికి రెండు పూట్ల అన్నము ఒకపూట గంజి కని డబ్బులు పంపిస్తే మధ్యలో వాళ్లు తినేసి మూడు పూట్లా గంజే పోస్తున్నారని కూడా చెప్పుకునేవాళ్లు. అయితే ఆ తర్వాత ఫండ్స్ బాగా ఎక్కువయిపోయాక అందరికీ ఉచితంగా బియ్యమూ, బట్టలూ, సబ్బులూ, నూనెలూ వంటి అన్ని నిత్యావసర వస్తువుల్ని పంచడం ప్రారంభమైంది. చాలామంది పేద వాళ్లు, మధ్యతరగతి వాళ్లు మూటలు మూటలు బియ్యమూ, పప్పూ, సబ్బులూ దాచుకున్నారు మొదట్లో. తర్వాత్తర్వాత స్థలం చాలక ఆ పని మానేశారు.

ప్రపంచంలోని పెద్దపెద్ద ధాన్యాగారాల్ని, ఉత్పత్తి కేంద్రాల్ని పంచితే ప్రపంచంలో అన్ని ఇళ్లనీ కనీసం ఓ నలభై ఏడువేలసార్లు నింపొచ్చని సామాజిక శాస్త్రవేత్తలు అంచనా వేశారు.

అయితే ఆరోజు తెలిసిన ఒక వార్త పార్వతమ్మని కలవరపరచింది. ఎందుకంటే ఎంగటసుబ్బులికి కబురుపెట్టి ఎదురుచూస్తూ కూచొంది.

ఎంగటసుబ్బులు కొండను కూడా సునాయాసంగా ఢీకొట్టగలదు. కడపలో డ్వాక్రా లీడర్‌గా కూడా పనిచేసింది కొంతకాలం.

బుగ్గనిండా వక్కాకుతో వచ్చి పార్వతమ్మ ఎదురుగా కూచొంది. మోకాళ్ల మీద రెండుచేతుల్నీ బార చాపుకుంటూ, మూతిమీద రెండు వేళ్ల మధ్యనుంచి అంతదూరం పడేలా తుపుక్కున వుమ్మేసి పార్వతమ్మ వైపు చూసి తల ఎగరేసింది.

"కాదే. ఈ ఎయిరుసుకేదో మందు కనిపెట్టినాడంట కదా అమెరికాఓడు" దిగులుగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

"ఎవురే నీకు జెప్పింది. మద్దిలేసుగాడేనా. ఆ నా బట్టకు పనా పంగా. ఇట్టాంటియి ఏంటికిమ్మే నమ్మతావు. అయినా అమెరికాఓడు నాకు జెప్పకుండా ఎట్ట గనుక్కుంటాడే మందు. ఎన్ని గుండెకాయలు?" అంది నవ్వుతూ బుగ్గలోపలి వక్కాకును వేలుతో సర్దుకుంటూ ఎంగటసుబ్బులు.

"నీకంతా కుశాలనే. సచ్చే బయమేసింది తల్లే. మన పిల్లోల్లకు పిల్లోల్లు పుట్టకపోతే ఏమంట. అడక్కతినేదానికా! మన వొంసెం ఏడన్నా నిరువొంసెమైతాదని బయమా. అసలుకు వొంసెం ఏంటికిమ్మే. నాకనా! ఆయిగా వుండాల్తల్లో. ఏంది గావాలంటే అద్దినొచ్చు. ఏంది గావాలంటే అది గట్టుకోవచ్చు" పార్వతమ్మ తల వొంచుకుని రెండు చేతుల్ని పైకెత్తి అడ్డంగా వూపుతూ అంది.

ఆమె గొంతులో భయం కంటే ఉత్సాహమే ఎక్కువగా వుంది. దానికి ఏకైక కారణం గారపట్టిన పళ్లతో ఎంత వికారంగా వున్నా, ఎంగటసుబ్బులు జీవవంతమైన నవ్వే.

"చూడుమ్మే పారవతీ! బయటపడేదానికి ఏముండాదిమ్మే. బతికినంత కాలమూ బతుకుతాము. కాలము తీరిపోతే సస్తాము. బయమేంటికేనా సయితీ. అయినా ఎయిరుసేమన్నా సామాన్య రోగమా. ఇంగయిపొయింది. ఇట్ట బోవాల్సిందే లోకము. బెమ్మంగారు ఎప్పుడో చెప్పిండ్లా" అంది ఎంగటసుబ్బులు ఆకాశంకేసి చూస్తూ.

* * *

పదిహేనేళ్లు గడిచిపోయాయి!

ఎన్నో శాంతులు, పూజలూ ప్రపంచవ్యాప్తంగా జరుగుతూనే వున్నాయి, పరిశోధనలతోబాటు.

లక్షల ఏళ్లుగా ప్రకృతి శక్తులతో కోట్లకోట్ల పోరాటాలు చేసి, ఎన్నో వైపరీత్యాలకు ఎదురొడ్డి నిలబడి ఇంత గొప్పస్థాయికి పరిణమించిన మానవజాతి ఇట్లా హఠాత్తుగా అంతమైపోవడాన్ని ఎవ్వరూ జీర్ణించుకోలేకపోతున్నారు.

గ్రహాంతరవాసులకోసం, లేక ఎప్పుడయినా మనిషికానీ లేక మనిషిలాంటి వాడు గానీ ఈ నేల మీద ఉద్భవిస్తే వాళ్లకోసం మానవ చరిత్రను, ముఖ్యమైన సైంటిఫిక్ ఫార్ములాల్ని భాషను డీకోడ్ చేసుకోవడానికి ఉపకరించే సింబల్స్‌తో సహా నిక్షిప్తం చేసే ప్రయత్నాలూ మొదలయ్యాయి.

* * *

హళ్లిన దిడి

ఇరవై ఏళ్లుగా సాగిన పరిశోధనలు ఏమాత్రమూ ఆశావహంగా లేవు. ఎయిర్సనేది జీవభౌతిక, జీవరసాయనిక స్థితుల్నించి కాకుండా ఏదో అపరిచిత ఉనికినుంచి ఉద్భవించిందని మాత్రమే కనుక్కోగలిగారు.

సెల్వమణి, శైలూలు ఇంట్లోవాళ్లకి టాటా చెప్పేసి బయలుదేరబోతూంటే సెల్వమణి తల్లి బతిమిలాడింది.

"కాదురా. ఒక్క జత బట్టలైనా తీసుకెళ్లండిరా"

"అబ్బా! మమ్మీ. సిల్లీ. బోర్. ఫ్రీగా వుండనియ్యి మమ్మల్ని" అనేసి కారెక్కి స్టార్ట్ చేశాడు సెల్వమణి.

ఎయిర్‌పోర్టు పార్కింగ్‌లో కారు వుంచేసి,

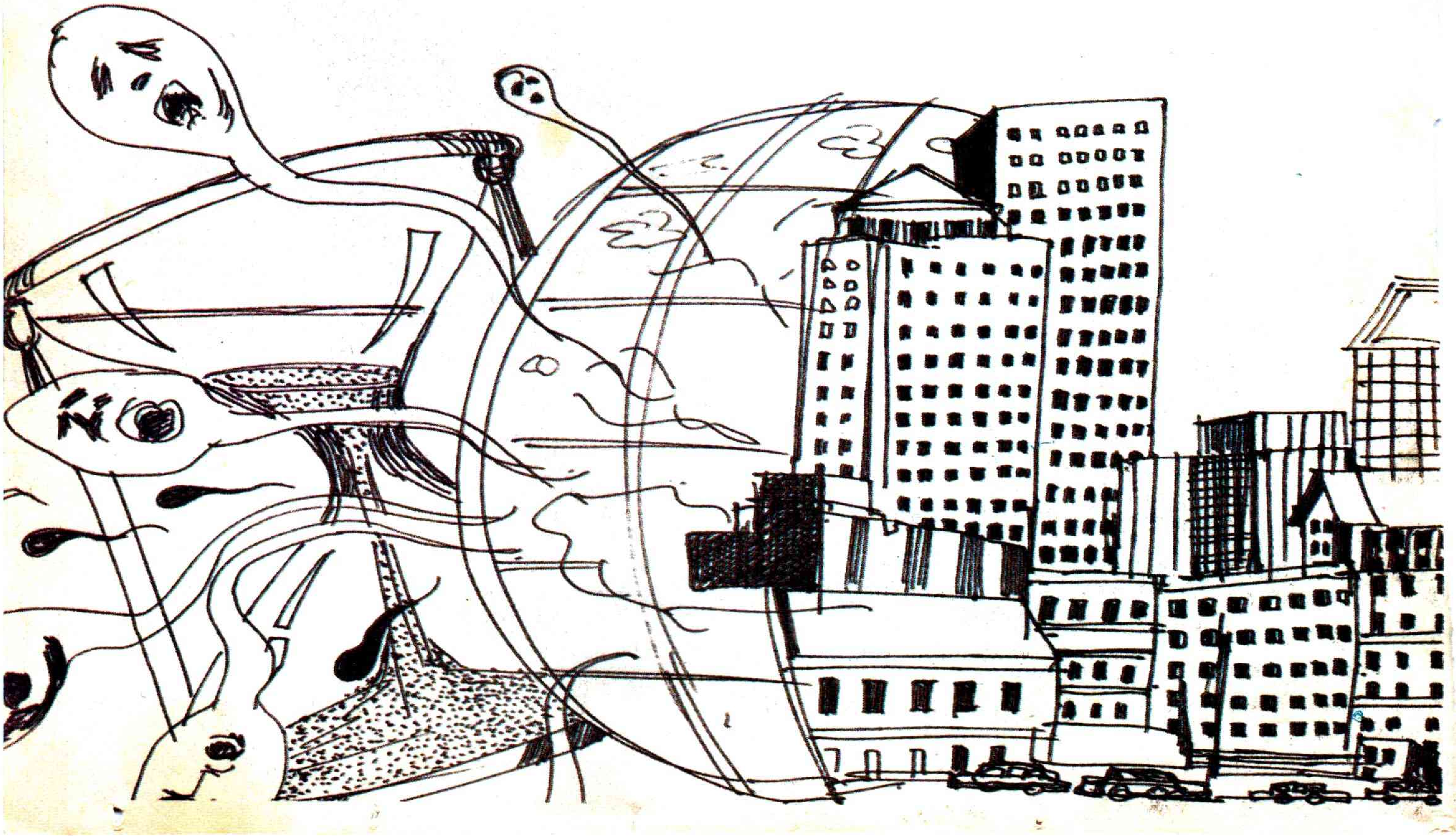

బుకింగ్ దగ్గరికి వచ్చారు.

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ. కాలిఫోర్నియాకి వెళ్లాలి. ఎన్ని గంటలకు ఫ్లయిట్. ఖాళీలేమన్నా వున్నాయా'' అడిగాడు.

"వొక్కటైతే వుంది. లేదూ ఇంకో రెండు గంటల్లో ఇంకో ఫ్లయిట్ వుంది. మీ పేర్లు చెప్పండి'' అన్నాడు బుకింగ్‌లో వ్యక్తి.

"ఇందుకే ఫోన్‌లో బుక్ చేద్దామంటే వినిపించుకుని చావవు'' అంది శైలూ.

"నో... న్నో... న్నో... అయ్ హేట్ ఫోన్స్...'' పొంగిపోతున్న ఉషారులోంచి, సీరియస్‌గా అన్నాడు సెల్వమణి బుజాల్ని ఎగరేస్తూ.

శైలూ ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూ 'కోతి చేష్టలు... కోతి కూతలు' గొణుక్కుంది.

పేర్లు రాయించేసి కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ మెయిన్ రోడ్డు చేరుకున్నారు ఇద్దరూ.

"రెండు గంటలు ఏం చేద్దాం'' అడిగాడు.

"నాకయితే ఎప్పుడెప్పుడు కాలిఫోర్నియాలో పడదామాని వుంది''

"చూద్దువులే. ఎందుకంత హర్రీ. మూవీకి టైం చాల్దు. మూ... పోనీ లైట్‌గా ఈరేమన్నా లాగిద్దామా''.

"లాగిద్దామా.. ఇదొకటా పైగా... వొద్దు. వొద్దు. ఆ తర్వాత నీ వాగుడు నేను భరించలేను బాబూ'' అంటూ పేవ్‌మెంట్‌మీద పడివున్న వంద రూపాయల నోట్లని చూసి "దిసీజ్ టూమచ్ మణీ. ఇట్లా తొక్కేచోట పడెయ్యొచ్చా'' అని ఆ నోట్లని జాగ్రత్తగా తీసి డస్ట్‌బిన్‌లో పడేసింది శైలూ.

ఇద్దరూ బార్‌లో కూర్చుని అంతులేని ముచ్చట్లలో మునిగిపోయారు.

సర్వ్ చేస్తున్న వ్యక్తి వచ్చి బీర్ వొంపుతూ –

"సర్. నాకు సినిమాకు టైమయింది. మీకు సర్వ్ చెయ్యటానికి వీలవుతుందా'' అడిగాడు. సెల్వమణి తలవూపాడు.

"నీతో ఇదే ప్రాబ్లెమ్. ఒళ్లు తెలీదు. ఇక గంటే టైముంది ఫ్లయిట్‌కి. ఈ గంటలో ఎవరూ దొరక్కపోతే ఇక్కడే వుండిపోవాలిగా సర్వ్ చేసుకుంటూ. మళ్లీ నెక్స్ట్ ఫ్లయిట్ ఎప్పుడో'' అంది విసుగ్గా శైలూ.

"ఆ! ఏంగాదు. నీకెందుకు. ఎవరో ఒకర్ని రోడ్డు మీద పొయ్యేవాళ్లనన్నా రిక్వెస్ట్ చేస్తాగా'' అన్నాడు సెల్వమణి. తరవాత ఇద్దరూ అందరికీ సర్వ్ చేస్తూ, మరోపక్క సరదాగా గడిపేసి, అరగంట తర్వాత అక్కడున్న ఇంకో యువకుడికి తమ సర్వింగ్ బాధ్యతల్ని అప్పగించి బయటపడ్డారు.

బుకింగ్ క్లర్క్ దగ్గర తమ పేర్లు రాసిన స్లిప్ తీసుకుని విమానం డోర్ దగ్గరతనికి చూపించి లోపలికి ఎక్కేశారు.

* * *

అర్జెంటీనా

ఎయిర్స్ సోకి నలభై ఏళ్లు గడిచాయి. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో అందరూ నలభై ఏళ్లు పైబడినవాళ్లే.

చిన్నపిల్లలు కేవలం జ్ఞాపకాలకే పరిమితమై పోయారు.

బడ్‌స్కిన్ పేరుతో పురిటివాసన పెర్‌ఫ్యూం –

'మాలిని'కి కొత్తరూపు?

సహారా టీవీ ఎంతో ఆర్భాటంగా ఆరంభించిన 'మాలిని అయ్యర్' సీరియల్‌కు ఆశించినంత ఆదరణ లభించలేదు. దానితో బోనీకపూర్ నిరుత్సాహపడిపోయాడు. శ్రీదేవి సరేసరి. ఎలాగైనా ముద్దుల పెళ్లానికి ఈ సీరియల్ హిట్‌చేసి పెట్టాలన్న తాపత్రయం అతనిది. రీఎంట్రీ ఇంత నీరసంగానా అన్న దిగులు శ్రీది. భార్యాభర్తలిద్దరూ ఇప్పుడు ఈ సీరియల్‌ను ఒక ప్రతిష్టగా తీసుకున్నారు. కొత్త దర్శకుణ్ణి తెచ్చి సీరియల్‌కు టంకం పెట్టించాలన్న ఆలోచనలో వున్నారు. గతంలో శ్రీదేవికి మంచి కమర్షియల్ హిట్ ఇచ్చిన పంకజ్ పరాషర్‌ను తీసుకురావాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అతను ఇంతదాకా అయితే సరే చెప్పలేదు. శ్రీదేవి ఇక మాజీ జాబితాయేనా?

బేబీ జాస్మిన్, లిటిల్‌మూన్ లాంటి పేర్లతో పిల్లల మొహం దగ్గర వచ్చే వాసన పెర్‌ఫ్యూమ్ టిన్స్ అప్పటికే తయారయ్యాయి. బడ్‌స్కిన్ ఒకసారి తల్లులై మళ్లీ కావాలని కాలేకపోయిన స్త్రీలకోసం. పిల్లల పెర్‌ఫ్యూమ్ పిల్లల డాల్స్ మీద వేసుకోడానికి.

అచ్చం పిల్లల్లా నడుస్తూ మాట్లాడే బొమ్మలు మార్కెట్ నిండా వచ్చేశాయి. పిల్లల ప్రతిరూపాల్తో సర్దుకోవాల్సిన స్థితి వచ్చింది ప్రపంచానికి.

ఇప్పుడు బాల్యం దొరికేచోట్లు కేవలం టీవీలు, సినిమా థియేటర్స్. అంతే!

జంతువుల పిల్లల్ని చేరదీయడమూ మొదలైంది. పులికూనల దగ్గర్నించి హైనా పిల్లలు.. దూడలు... చివరికి పంది పిల్లలక్కూడా విపరీతమైన గిరాకీ పెరిగింది.

* * *

బ్రేవ్రాన్

ఆ విశాలమైన ఆకుపచ్చ మైదానంలో దూరంగా వున్న పచ్చటి కలిక్రో కొండ మీద కదులుతున్న నల్లటి మరక అంతకుముందెప్పుడూ లేదు. పైగా ముందు ముందుకొస్తోంది.

దగ్గరకొచ్చేసింది ఉధృతమైన శబ్దాలతో...!

ఒకదాని మీద ఒకటి దొర్లుతూ వస్తున్న చెక్క అల్మారాలు.. నరికేసిన చెట్లు... చెక్క ఇళ్లు.. ప్రాణం వున్నట్టు పరుగులు తీస్తున్నాయి.

కొయ్యల ప్రవాహం! వూళ్లోకి వచ్చేసింది.

పెద్ద శబ్దానికి ఉలిక్కిపడి లేచింది మార్గరెట్ భయంతో.

మూసివున్న తలుపు ఎవరో లాగి విసిరేసినట్టు – వూడి బయటికి ఎగిరిపోయింది. చెక్క కిటికీలు గోడల్ని పెళ్లగించుకుని రివ్వున బయట సాగిపోతున్న కొయ్యల ప్రవాహంలో కలిసిపోతున్నాయి. టీపాయ్‌లూ... డైనింగ్ టేబుల్... చివరికి తమ పడుకున్న మంచం కూడా గాల్లోకి లేచింది.

సిమెంటు పెళ్లలు విసురుగా వచ్చిపడ్డాయి మార్గరెట్ మీద.

''రూసో... రూసో...'' భయంతో కేకలు వేసింది.

వులిక్కిపడి లేచి మార్గరెట్‌ని రెండు చేతుల్తో వూపాడు రూసో. కళ్లు తెరిచింది మార్గరెట్.

''ఏమయింది మార్గ్''

ఒక నిమిషం జరిగిందేమిటి అర్థం చేసుకోవడనాకి ఆగింది గట్టిగా వూపిరి తీసుకుంటూ మార్గరెట్.

''ఏదో పీడకల'' నిట్టూర్చింది.

మరునాడు ఉదయం.

తళతళలాడుతున్న లేత ఎండ! ఆకుపచ్చ కొలనులా చల్లటి లాన్.

కెటిల్ లోంచి టీ వొంపుతూ రూసోతో అంది మార్గరెట్.

''రూసో. ఎంత విచిత్రం రూసో. ఎయిర్స్ రాకముందు ఎట్లా వుండేదో గుర్తుంది కదా''

రూసో మార్గరెట్ వేపు చూశాడు. వయసు మీద పడుతున్నా ఆకర్షణ ఏమాత్రం తగ్గలేదు. దవడలు కాస్త వదులయ్యాయి. అంతే!

రూసోకి మార్గరెట్ ఒక్కలా కనిపించదు. అనేక కాలాలకి చెందిన అయిదారు మార్గరెట్లుగా విడిపోయి అతని మనసులో స్థిరపడిపోయింది. అయితే ఈ విభజనలో సౌందర్య దృష్టిదే సింహభాగం.

''జరిగిపోయిందాన్ని తల్చుకోక. జీవితమంటే ఈ టీ రుచి వుంది చూడు. ఇంతే... ఇప్పుడే... ఇదే...'' వెచ్చటి టీ చప్పరించాడు రూసో.

''అయితే ఒక్కటి రూసో. ఎయిర్స్ వచ్చాక ప్రపంచం మారిన తీరు నాకు ఎంత ముచ్చటగొలుపుతోందంటే నువ్వు నమ్మి తీరాలి. అయితే ఇదే పరిస్థితి ఇంత దురదృష్టం వల్ల కాకుండా మామూలుగా వచ్చివుంటే ఇంకెంత బావుండేదో కదా''

నవ్వేడు రూసో.

''మనం ఎంత పిచ్చివాళ్లమంటే మనం పోయాక కూడా మన తాలూకు ఏదో అంశం ఇంకా ఈ లోకంలో మిగిలేవుంటుందని భ్రమ పడతాం. పిల్లల రూపంలోనో, మన ఆస్తుల రూపంలోనో లేక మన ప్రతిభ రూపంలోనో. చచ్చాక కూడా మన జ్ఞాపకాల్ని ఎవరో మోస్తూ వుండాలని ఆశిస్తాం. నిజానికి అట్లాటిది ఏదైనా వుందా! నువ్వెప్పుడన్నా నీ ముత్తాతను తల్చుకుంటావా? అసలు అతగాడి రూపమైనా గుర్తుందా!?... సరే పోనీ తల్చుకుంటావే అనుకుందాం. అది చనిపోయిన మీ ముత్తాతకు ఏవిధంగా సంతోషాన్నిస్తుంది?''

మార్గరెట్ లేచి కాకలిస్ చెట్టు బెరడును పీలర్‌తో గిల్లెయ్యడం ప్రారంభించింది మౌనంగా.

''ఈమాత్రపు దానికి ఎంత తాపత్రయం మనిషికి. తన తదనంతరం కూడా కొనసాగాలనే అసాధ్యమైన దురాశతో...'' కొనసాగించాడు రూసో.

''అలాగనే ఎందుకనుకోవడం? ఇప్పుడు ఈ కాకలిస్ పళ్లు కాసేపటికి నేను ఎలాగూ వుండను. మరి ఎందుకు దీనికి సెర్వ్ చేస్తున్నానంటావ్?''

''ఈ చెట్టుకు సేవ చెయ్యటంలోని నీ ఆనందం వల్ల జరిగే నష్టమేమీ లేదు. అయితే ఆస్తుల్ని కూడబెట్టడంలో ఆనందం చాలామంది కడుపుల్ని మాడ్చేస్తుంది. కళ్లముందు ఏడుస్తున్నవాళ్లని నిర్లక్ష్యం చేసి

ఎప్పుడో నా మునిమనవడు గురించి ఆలోచించడం ఎంత అన్యాయం''.

''ఇదేకాకుండా మన తోటివారి కంటే ఉన్నతంగా వుండాలి అనే చిన్ని అనుభూతికోసం మరింత కఠినులుగా మారిపోవడం లేదూ మనం... పిల్లికి కూడా బిచ్చం పెట్టకుండా.. అసలు పెద్ద విషాదం ఇదే అనుకుంటా'' అంది, మార్గరెట్ పెదవి విరుస్తూ.

''మనిషి ప్రాథమికంగా ఏ విషయంలోనూ సీరియస్ కాదు. ఏదీ పరిపూర్ణంగా, లోతుగా వుండదు. ఏడుస్తూ ఏడుస్తూ కూడా టీ తాగగలడు. తనకు మతిమరుపు అనేది ఒకటుందనీ, తను గడిచిపోతుంటాడనే విషయమూ గుర్తుండదు'' కాకలిస్ మీది గూట్లోంచి అరుస్తూన్న టీనీల ఎర్రని నోళ్లను చూస్తూ అన్నాడు రూసో.

''అసలు నేను అన్నదానికీ నువ్వు చెప్పిందానికీ ఏమన్నా సంబంధం వుందా?'' అంది మార్గరెట్. రూసో నవ్వేడు కొంటెగా.

ఆరోజు పడుకోబోయే ముందు –

''రూసో! నీకు ఎప్పట్నించో ఒక విషయం చెబుదామని... మళ్లీ ఏదో ఇబ్బంది వల్ల చెప్పలేకపోవడం..''

రూసో మార్గరెట్ కళ్లల్లోకి చూశాడు లోతుగా.

''నాకు తెలుసు. బలియో గురించేనా'' అన్నాడు చిటికేవేసి.

ఆశ్చర్యంగా చూసింది మార్గరెట్. చిన్నగా నవ్వాడు రూసో.

''రేపు నువ్వెళుతోంది బలియో రిసార్ట్‌కే కదూ. నాతో అబద్ధం చెప్పి'' రూసో ఇదే మాటని నవ్వుతూ చెప్పకపోయుంటే చాలా ఆందోళనకి గురయ్యేదే మార్గరెట్. అయినా చిట్లిపోయిన మొహంతో చూసింది.

''మార్గ్. నీకు బలియోకి వున్న ఎఫైర్ ఎప్పుడో తెలుసు. నేను స్త్రీ అయివుంటే బలియోతో ఒక్కసారన్నా గడపాలనుకుంటా. అంత ఆకర్షణ బలియోది... పైగా అతడి పాటలు.. ఇందులో నీ తప్పుందని అనుకోను. పైగా నిన్ను తప్పుపట్టే అర్హత కూడా లేదనుకుంటా నాకు''.

తనకు ఊహొచ్చినప్పటి విలువలన్నీ నశించి, కొత్తగా విచ్చుకుంటున్న విశాలత్వం రూసోకే ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది.

* * *

క్రేవిన్ నగరం

అప్పటికి సూర్యుడు కనిపించి వారం రోజులు దాటిపోయింది. తొంభై నాలుగేళ్ల కుప్రిన్ వులెన్ కోట్లో, తెల్ల గడ్డంతో మూర్తీభవించిన నిర్లిప్తతలా కూచుని వున్నాడు, సమువార్ ముందు అరచేతుల్ని వెచ్చ చేసుకుంటూ.

మందమైన అరచేతుల ఆ ఆజానుబాహుడు ఎయిర్స్ సోకిన తొమ్మిది నెలల తరువాత పుట్టిన బిడ్డల్లో ఒకడు.

రూం హీటర్స్, ఫైర్‌ప్లేస్ వున్నా తమింట్లో వుండే పురాతన సమువార్‌ని చాలా ఇబ్బంది పడి వెలిగించుకున్నాడు ఆరోజు పొద్దున్నే. ఎందుకో గతించిన అనుభూతులు అతడ్ని చుట్టుముట్టేస్తున్నాయి. చాలాసేపు కంప్యూటర్‌లో పాత ఫోటోల్ని చూస్తూ కూచున్నాడు. ఆ ఫోటోలన్నీ వేరే లోకానికి సంబంధించినవిగా అనిపించింది కుప్రిన్‌కు. అందులో బతికున్నవాళ్లు ఒక్కరూ లేరు. తన చిన్నప్పటి ఫోటోలు కూడా మృత చిత్రాల్లాగే అనిపించాయి.

తల్లిదండ్రుల ప్రేమ ఇంకా ఆ ఇంటిని అంటిపెట్టుకుని వున్నట్టే వుంది.

అతడి తల్లిదండ్రులు తమ కొడుకు చివరిరోజు వరకు సంతోషంగా వుండడానికి వీలయిన అన్ని ఏర్పాట్లు చేశారు. దేశవిదేశాల్లో వున్న తమ బంధువులు, స్నేహితుల చిరునామాలు, ఫోన్ నంబర్లూ అన్నీ భద్రం చేశారు. ఎప్పుడెప్పటి సంబంధాల్నో పునరుద్ధరించారు. తన ఈడువాళ్లతోపరిచయాన్ని పెంచుకునేలా కుప్రిన్‌ని ప్రోత్సహించారు.

తమ బిడ్డ చివరి మానవుడు కాకూడదని వాళ్లు భగవంతుడ్ని ఎంతగానో ప్రార్థించారు. అంత్యక్రియలక్కాడా నోచుకోని రాతను వాడి మొహాన రాయొద్దని కన్నీళ్లతో వేడుకున్నారు.

కుప్రిన్ తాత్వికుడిగా జీవించాలని వివాహం చేసుకోలేదు. తల్లిదండ్రులు గతించాక పూర్తిగా స్నేహితులే లోకంగా బతికాడు.

నగరపు మరణాన్ని దాదాపు కళ్లారా చూశాడు తను.

విశాలమైన ఇండికేటర్ బోర్డు నిశ్శబ్దంగా వుంది. ఎరుపు, ఆకుపచ్చ లైట్లతో.

ఆకుపచ్చ లైట్లు కుప్రిన్ గ్రూపులోని స్నేహితులవి. ఎనిమిది లైట్లు మాత్రమే వెలుగుతున్నాయి పద్దెనిమిది లైట్లలో. అంటే పదిమంది చనిపోయారు. ఒక్కొక్క ఎర్రలైటంటే వొక్కొక్క ఇతర గ్రూపన్న మాట. రెండు ఎర్రలైట్లు మాత్రమే వెలుగుతున్నాయి. అంటే రెండు ఇతర గ్రూపులు మాత్రమే సజీవంగా వున్నాయి. కొన్ని వేల ఎర్రలైట్లు కుప్రిన్ కళ్లముందే ఆరిపోయాయి. వాటికింద రాసివున్న పేర్లు గోరీల మీది రాతల్లా అనిపించాయి కుప్రిన్‌కు. ఇంత పాపిష్టివాడిగా బతకమనా నన్ను పుట్టించింది దేవుడా!

టోపీ, గ్లౌస్ తొడుక్కుని పిస్తోల్ జేబులో వేసుకున్నాడు. మెడవరకూ కోటు గుండీల్ని పెట్టుకుని రోరిచ్ ఇంటికి బయలుదేరబోతూ ఇండికేటర్ బోర్డు మీద రోరిచ్ అని రాసి వున్న బజర్‌ని నొక్కాడు పూరికే. స్పీకర్ ఆన్ అయింది కానీ జవాబు లేదు. కాసేపాగి మళ్లీ నొక్కాడు. ఊహూ! మిగతా ఏడుమంది బజర్లని నొక్కుతూనే వున్నాడు వెన్యూ ఏమన్నా మారిందేమోనని. కానీ ఒక్కళ్లూ మాట్లాడ్డం లేదు. ఏమయ్యుంటుంది? కుప్రిన్ కాళ్లు వణికాయి. సోఫాలో కూలబడ్డాడు.

తాము ఎనిమిదిమంది ఇక్కడే కలిసున్నారు గత ఆరు రోజులుగా. మొన్నటిరోజే తామంతా రోరిచ్ ఇంటికి వెళ్లాల్సి వుండింది. కానీ తనకెందుకో ఒంటరిగా గడుపుదామనిపించి రెండ్రోజుల్లో వస్తానని వాగ్దానం చేసి వాళ్లను పంపించేశాడు. ఈ రెండ్రోజుల్లోనే ఏం జరగగలదు?

వుడెన్ పార్టిషన్ మీద మరచిపోయి, వేలాడుతున్న రోరిచ్ కోటువంక చూశాడు. ఏదో చెబుదామని ప్రయత్నిస్తున్న మూగవాడిలా కదులుతోంది మెల్లిగా గాలికి.

బజర్ ఏదన్నా ప్రాబ్లమేమో అని రోరిచ్ సెల్‌కి ఫోన్ చేశాడు. నిస్సహాయంగా రింగవుతోంది అంతే! రోరిచ్... రోరిచ్...

ఏదన్నా జరిగుంటే తనకి బజర్ ఇచ్చేవాళ్లే. ఏమయ్యారు అందరూ?

రెండు ఎర్రలైట్లూ నొక్కి చూశాడు. వూహూ!? ఆశ్చర్యమూ, ఆందోళనతో కుప్రిన్ శరీరం కంపించింది. తాము ఏడు, మిగతా వాళ్లు కనీసం ముప్పయి మందన్నావుంటారు. ఇందరు ఒకేసారి ఏమయ్యారు?

ఏమవడానికి అవకాశముందో ఆలోచనలో మునిగిపోయాడు.

పులులు, గ్రేబర్స్ అరుపుల్ని దూరంనుంచి విన్నామని నార్త్‌బ్రీజ్ గ్రూపువాళ్లు చెప్పారు పదిహేను రోజుల కింద. అయినా ఇంతమందిని ఒకేసారి చంపడం అసాధ్యం. మరేమయుంటుంది? ఆరోగ్య సమస్యలు అందరికీ ఒకేసారి రావుగా.

కుప్రిన్ మనసులో మిగిలిపోయిన చిట్టచివరి మిస్టరీ!

అందరికీ ఒకేసారి ఏదైనా జరగటానికి వీల్లేదు! దృఢంగా అనుకున్నాడు.

దేనికి వీలుందో, దేనికి వీల్లేదో కనుక్కోవడం అనే అవివేకపు పనికి పాల్పడుతున్నాడా తను ఇంకా...?

ఇంకా...!?

చిగుళ్లవాపుకు దానిమ్మపువ్వు

చిగుళ్ల వాపు, చిగుళ్లనుంచి రక్తం రావడం, నోటి దుర్వాసన మొదలైనవి బాధిస్తుంటే ఈ విధంగా చేసి ఉపశమనం పొందండి. దానిమ్మ పువ్వులను మెత్తగానూరి దంతాలకు, చిగుళ్లకు పూస్తే చిగుళ్ల నుండి రక్తం కారటం తగ్గుతుంది. గచ్చకాయను, పోకలను కాల్చి బొగ్గువలె చేసి దానికి సమంగా పటికను చేర్చి దంతాలను తోమినా చిగుళ్ల వాపు, నొప్పి తగ్గుతుంది. నీరుల్లిపాయను నూరి తోమినా చిగుళ్ల నుండి చీము, రక్తం కారటం, నొప్పి తగ్గుతుంది. జామచెట్టు ఆకుల కషాయాన్ని నోటిలో పోసుకొని పుక్కిలించినా చిగుళ్లవాపులు పోతాయి. దిరిసెన వేరు బెరడును పొడిచేసి దానితో దంతాలను తోముకుంటే దుర్వాసన పోవడంతో పాటు చిగుళ్లవాపుకూడా తగ్గుతుంది. నల్లతుమ్మ చెట్ల కషాయంలో పటికపొడిని కలిపి పుక్కిలించినా పండ్ల నొప్పులు, చిగుళ్లవాపులు, చీము, రక్తం కారడం తగ్గిపోతుంది.

దూరంగా వున్న డ్రెస్సింగ్ టేబుల్ అద్దంలో మరింత దూరంగా పొగచూరి అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్న తన ప్రతిబింబం వేపు విషాదంగా చూశాడు.

''ఎవరెవరు వున్నారో ఎవరెవరు పోయారో ఖచ్చితంగా కనుక్కునేటీరాలా కుప్రిన్'' తన ప్రతిబింబాన్ని మర్యాదపూర్వకంగా ప్రశ్నించాడు.

హఠాత్తుగా పక్కనున్న ఫ్లవర్‌వేజ్‌ని తీసుకుని వేగంగా అద్దంమీదికి విసిరేశాడు. అయితే అది గురి తప్పింది.

బహుశా తను ఈ నగరంలో చివరి మనిషి!

కానీ... నిజానికి అతడు ఈ ప్రపంచంలోనే చివరి మనిషి!

దేశ విదేశాల్లో వున్న స్నేహితులకు, పరిచయస్తులకు ఫోన్లు చేశాడు సాయంత్రందాకా, కనీసం మనిషి గొంతన్నా విందామని. ఎవ్వరూ ఎత్తడం లేదు! మొత్తానికి మానవజాతి చివరిరోజులు వచ్చేసినట్టున్నాయి అనుకున్నాడు.

మెల్లిగా నడుస్తూ వెళ్లి తన ప్రాణమిత్రుడు రోరిచ్ కోటును చేత్తో తాకాడు. తరువాత కోటును మొహానికి వొత్తుకున్నాడు. ఇంకా వదలని రోరిచ్ చెమట వాసన! వలవలా ఏడ్చేశాడు. మనుషులు.. మనుషులు కావాలి. లేదా వాళ్లకు సంబంధించినవి ఏవైనా పర్వాలేదు.

గబగబా డ్రెస్సింగ్ టేబుల్‌మీద వెతికాడు. వాళ్లు తల దువ్వుకుంటున్నప్పుడు ఏమయినా వెంట్రుకలు రాలాయేమోనని. లేవు! తరువాత టాయ్‌లెట్‌లోకెళ్లి చూశాడు. అంతా ఫ్లష్ చేయబడి వుంది. బహుశా తనే చేసి వుండొచ్చు. అయ్యో! ఎంత అవివేకం... ఎంత దురదృష్టం!

కిచెన్‌లోకెళ్లాడు. సగం కేకు ట్రేలో. బెత్సుకోవ్ బర్త్‌డేకి ముగ్రోజుల ముందు తామంతా కలిసి తయారుచేసింది. బెత్సుకోవే అందరి నోళ్లలో పెట్టాడు. ఆ కేకులోకి వేళ్లని ముంచాడు, బెత్సుకోవ్ చేతిస్పర్శ కోసం.

సాటి మనుషుల విలువ ఇంత గొప్పదా. దేవుడా నువ్వు కూడా వద్దు. ఒక్క మనిషిని పంపించు. ప్లీజ్...

కాసేపు మళ్లీ ఆకుపచ్చ స్విచ్చిల్ని నొక్కేడు. తరవాత ఎర్ర స్విచ్‌ల్ని. ఆ తర్వాత మరణించిన వాళ్ల స్విచ్చిల్ని కూడా చాలాసేపు నొక్కుతూ కూచున్నాడు పరధ్యానంగా ఎందుకో తెలీకుండానే.

ఖాళీ ఇళ్ల తలుపుల్ని తడుతున్నాడా తను?

లేచి అల్మారా తెరిచి ఓ బాటిల్ బయటికి తీశాడు. ఎనిమిదేళ్ల కిందట సిటీ మేయర్ తాత్యకోవ్ క్రెవిన్‌లో వున్న అందరికీ అనురాగంతో పంచిన డ్రగ్!

జీవితం మరీ కష్టంగా అనిపిస్తే తాగమని రాసి వుంది దానిమీద.

సునాయాసంగా ఆత్మహత్య చేసుకోవడం కోసం ఉద్దేశించింది.

జొబరా వచ్చి కాలును నాకుతోంది, పాలకోసం ఎగబడుతున్న పిల్లని పక్కకి తోసేస్తూ. జొబరా అంటే జింక. వంగి దాని మెడ నిమిరాడు. జొబరా ఎందుకో ఇంతకుముందుకంటె తనతో ఎక్కువ ప్రేమగా వుంటోంది.

బాటిల్‌ని తిరిగి అల్మారాలో దాచేస్తూ అనుకున్నాడు కుప్రిన్.

'ప్రపంచంలో ఏ మూలనించైనా తనకు ఫోన్ రావొచ్చు. బజర్ మోగొచ్చు. తన ఇంటినుంచి నిశ్శబ్దం జవాబుగా వెళ్లడానికి వీల్లేదు.

వోడ్కా తీసి గ్లాసులో వొంపుకున్నాడు, వొణికే చేతుల్తో. కిటికీ కర్టెన్ని నెమ్మదిగా తొలగించి బయటికి చూశాడు.

రోడ్ల పక్కన వరసగా పార్క్ చేసిన కార్లు నిశ్శబ్దంగా. వాటిమీద మరింత నిశ్శబ్దంగా కురుస్తున్న మంచు. శుభ్రపరిచేవాళ్లు లేక గుట్టలు గుట్టలుగా పేరుకుపోతూ!

అయిదు రోజుల క్రిందట తన మిత్రుడు పావెల్‌తో కలిసి ఈ రోడ్డు మీద నడవడమే చివరిసారి. కలిసంటే పావెల్ అంతిమయాత్రలో పాల్గొనడం! సుమారు పద్దెనిమిదిమంది వృద్ధులు వచ్చారు ఆరోజు, సైరన్ విని.

పరమసుందరమైన క్రెవిన్ నగరం దాదాపు నిర్మానుష్యం అయిపోయిందనుకున్నాడు. ఈ అద్భుతమైన శిల్పసంపదలు, అనూహ్యమైన కట్టడాలు... డావిన్సీ... షేక్స్‌పియర్... డాస్టవస్కీ.. వ్యాంగో... పికాసో.. అందరూ మరణించబోతున్నారా తనతో బాటే?

తను ఇక ఒక్కరోజైనా బ్రతకడం అవసరమా? అవసరమేమీ కనిపించలేదు.

ఏ అవసరమూ కనిపించకపోయినా బ్రతకాలనిపించింది కుప్రిన్‌కు. మరుసటిరోజు కోసం గడ్డకట్టిన మాంసాన్ని ఫ్రిజ్‌లోంచి తీసి సమువార్ పైన వున్న వేడి అరలో వుంచాడు. 'రేపు సూర్యుడు తప్పక కనిపిస్తాడు' గొణుక్కున్నాడు. నీరెండలోనన్నా వెచ్చటి మాంసం తినాలని ఆశించాడు.

రెండో పెగ్గు తాగేశాడు. కిటికీ బయట ధగధగమని వెలుగుతున్న దీపాలు!

ఇంకో పన్నెండేళ్లపాటు రాత్రింబవళ్లు దీపాలు వెలిగేలా ఇన్వెర్టర్స్ ఏర్పాట్లు చేయబడ్డాయి. చిన్న చిన్న సర్జరీ డెమోస్‌తో సహా సెల్ఫ్ క్లినిక్స్... ఫిల్డ్ ఫ్యూయల్ స్టేషన్స్.. పవర్‌ఫుల్ వెపన్స్..ఇంకా ఎన్నో ఏర్పాట్లు! ప్రపంచంలో ఏ మనిషీ చివరిరోజుల్లో ఇబ్బంది పడకుండా అపరిమితమైన ప్రేమతో లేక ఇహలోకంలో కొనసాగింపులేని నిస్సహాయత నుండి పరలోకం పట్ల కొత్తగా పుట్టుకొచ్చిన గౌరవంతో చేసిన ఏర్పాట్లు!

రాత్రి పరదాని జిగేల్మని మెరిపిస్తున్న ఫ్లోరసెంట్ కాంతిపుంజాల నడుమ దేవతల ఆశీర్వాదాల్లా కురుస్తోంది మంచు. తన వూహ తెలిసినప్పట్నించీ కురుస్తోంది. ఇంకా కురుస్తూనే వుంటుంది. జలపాతాలు దూకుతూనే వుంటాయి. గాలి వీస్తూనే వుంటుంది. మంచు ఎలుగులు స్వేచ్ఛగా ఇదే ఇంట్లో ఆహారంకోసం పోట్లాడుకుంటాయి. ఒక్క మానవులు మాత్రం ఎందుకు ఉండకుండా పోతున్నారు?

అయినా భగవంతుడి నిర్ణయాన్ని ప్రశ్నిస్తున్నాడా తను?!

మునివేళ్లతో రెండు కళ్లనీ మూసుకున్నాడు.

తప్పు కుప్రిన్ తప్పు... నొచ్చుకుంటూ తనకు తానే చెప్పుకున్నాడు.

తను మరో తప్పు చేయబోవట్లేదు. అంటే ప్రశ్నించబోవట్లేదు.

తను జీవితమంతా దేవుణ్ణి నమ్ముతూనే వున్నాడు. భగవంతుడు చెప్పిన మార్గంలో అయితే నడవలేకపోయాడు. త్వరలో అతడికి ఎదురుపడబోతున్నాడు. ఎలా క్షమాపణల్ని చెప్పుకోవాలో.. ఏఏ కారణాలు చూపాలో ... ఆలోచిస్తూ రోరిచ్ కోటుని మొహాన వేసుకుని నిద్రపోయాడు కుప్రిన్.

అతడు ఇక మళ్లీ లేవలేదు.

కోట్ల సంవత్సరాల క్రిందట ఈ లోకంలో పసిపాపగా పుట్టి, కాలక్రమంలో తన సహచరులైన జంతువులు, వృక్షాలు, నదులు, ఎడారులు, పర్వతాల మీదే కాకుండా విద్యుచ్ఛక్తి, గాలి, వేడి వంటి కొన్ని ప్రకృతి శక్తుల మీద – చివరికి మతం, దేశం, భాష, కులం, వర్ణం, రంగు, జ్ఞానం, సిద్ధాంతాలు, దేవుళ్ల వంటి సాకులతో సాటిమనుషుల మీద కూడా బలంతో, తెలివితో ఆధిపత్యాన్ని సాధించి, యధేచ్ఛగా ఈ భూమిని పాలించానని భ్రమించిన మానవజాతి అంతరించిపోయింది.

అయితే –

గోడమీది పిల్లల్లో కదలికలు! వాళ్లని ఎయిర్స్ గానీ, కాలంగానీ తాకలేదు. కిందికి దూకారు.

దుమ్ములో కూరుకుపోయిన తొంభై నాలుగేళ్లగా పిల్లల స్పర్శకోసం ఎదురుచూస్తున్న బంతికేసి అడుగులేశారు.

కనీసం ఈసారన్నా దయాపూరితమైన మానవజాతి ఉద్భవిస్తుందని ఆశిద్దాం!?

(రోడ్డుపక్కనించి అంకుల్ బాల్ అంకుల్ అని అడిగే పిల్లల గురించి కథ రాయమని ప్రోత్సహించిన మిత్రులు, కవి డా. సీతారాంకి కృతజ్ఞతలతో)

ఆగకుండా ఎక్కిళ్లు వస్తుంటే...

అల్లపు రసాన్ని తేనెతో కలిపి తాగితే ఎక్కిళ్లు తగ్గిపోతాయి. తమలపాకులో కుంకుమపువ్వు నాలుగైదు ఈనెలు వేసి నమిలి మింగుతుంటే ఎక్కిళ్లు ఆగిపోతాయి. ఎక్కిళ్లు ఆగకుండా బాధిస్తుంటే మేకపాలలో శొంఠిచూర్ణం వేసి కాచి తాగాలి. నెమలి ఈకను కాల్చి దాని పొగను వాసన చూసినా, ఆ మసిని తేనెలో కలిపి నాకినా ఎక్కిళ్లు తగ్గుతాయి. గుమ్మడి గింజలను ఆముదపు దీపంతో కాల్చి మసి చేసి తమలపాకులో పెట్టి తింటే ఎక్కిళ్లు తగ్గిపోతాయి. దానిమ్మ రసంలో కొద్దిగా సైంధవ లవణాన్ని కలిపి తాగినా ఎక్కిళ్లు తగ్గుతాయి. ఉసిరిక పప్పు, పిప్పళ్ళు, శొంఠిపొడి, పంచదారను తేనెలో కలిపి తింటే ఎక్కిళ్లు ఆగిపోతాయి. చల్లని నీటిని కొద్దికొద్దిగా తాగుతున్నా ఎక్కిళ్లు ఆగిపోతాయి.